

RG
18/06/2018
SKO - 4213/377/17

URZĄD GMINY W GOŁUCHOWIE
BIURO PODAWCZE
Wpł. 18-06-2018
Nr 5734/2018
Za dowodem doręczenia

Kalisz, dnia 11 czerwca 2018r.

DECYZJA Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Składzie:

Przewodniczący: Marcin Przybylski - spr.
Członkowie: Justyna Sieradzka
Izabela Kosior

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 czerwca 2018r. wniosku [redacted]
[redacted] o ponowne rozpatrzenie sprawy,
w której tut. Kolegium wydało w dniu 16 czerwca 2016r. decyzję znak: SKO-4213/40/16 w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Gołuchów z dnia 14 grudnia 2011r., znak: RG-P.6730.31.2011 – działając na podstawie przepisów art. 1, 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych oraz art. 17 pkt 1, 127 §3 i art. 138 §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego

- o r z e k a -
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 16 czerwca 2016r.; znak: SKO-4213/40/16 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu, działając z urzędu, po przeprowadzeniu postępowania, odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Gołuchów z dnia 14 grudnia 2011r., znak: RG-P.6730.31.2011 (dalej w skrócie jako: decyzja o warunkach), mocą której ustalono warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni wiatrowej o mocy do 2,1 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie położonym w miejscowości Cieśle, gmina Gołuchów.

W uzasadnieniu tut. Kolegium podało, że po zbadaniu powyższej decyzji pod kątem wystąpienia którejkolwiek z przesłanek warunkujących stwierdzenie nieważności decyzji nie stwierdziło ich zaistnienia.

Pan [REDAKTOWANO] złożył odwołanie od decyzji tut. Kolegium z dnia 16 czerwca 2016r., znak: SKO-4213/40/16, w którym podał, że decyzja o warunkach organu pierwszej instancji nie spełnia przesłanek z przepisu art. 156 §1 pkt 7) Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie, w jakim pomija skarżącego jako stronę postępowania.

Sprawa była już rozpatrywana przed tut. Kolegium, które to w dniu 29 grudnia 2016r. wydało decyzję o sygn. SKO-4213/304/16 i umorzyło postępowanie odwoławcze. Uznano, że Pan [REDAKTOWANO] nie był stroną we wcześniejszych fazach postępowania, tymczasem wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy może być wniesiony wyłącznie przez stronę.

Pan [REDAKTOWANO] wniósł skargę na powyższą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, który wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2017r., sygn. akt II SA/Po 227/17 uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu z dnia 29 grudnia 2016r. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że tut. Kolegium zbyt wcześnie stwierdziło, iż [REDAKTOWANO] nie posiadał legitymacji do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu po rozpoznaniu odwołania zważyło, co następuje:

Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej jest jednym z nadzwyczajnych trybów postępowania administracyjnego, stanowiącym odstępstwo od wyrażonej w art. 16 Kodeksu postępowania administracyjnego zasady trwałości decyzji. Stwierdzenie nieważności decyzji jest instytucją umożliwiającą wycofanie z obrotu prawnego decyzji administracyjnych dotkniętych najcięższymi wadami materialnoprawnymi, których przyczyną powstania może być nie tylko naruszenie przepisów samego prawa materialnego, lecz również naruszenie szczególnie istotnych przepisów proceduralnych – zaznaczyć w tym miejscu należy, że postępowanie w tym zakresie nie zmierza do ponownego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, która była już rozstrzygnięta decyzją ostateczną, lecz do wyeliminowania z obrotu prawnego aktów dotkniętych wadą kwalifikowaną.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu podnosi w tym miejscu, że postępowanie nadzwyczajne w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej może być wszczęte zarówno na wniosek strony, ale także na wniosek podmiotu, który nie brał udziału w postępowaniu zwykłym – jeżeli decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku prawnego. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku w niniejszej sprawie stwierdził, że organ właściwy do stwierdzenia nieważności powinien w każdym przypadku zbadać, czy podmiot występujący z wnioskiem o wszczęcie tego rodzaju postępowania (albo wnosi o ponowne rozpatrzenie takiej sprawy) posiada legitymację do złożenia takiego wniosku.

W tym samym wyroku Sąd wskazał na przepis art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym m.in. każdy ma prawo – w granicach określonych ustawą, do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy

i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich. Jednocześnie w myśl art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane każdy ma prawo zabudowy nieruchomości gruntowej, jeżeli wykaze prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, pod warunkiem zgodności zamierzenia budowlanego z przepisami. Natomiast od dnia 16 lipca 2016r. weszła w życie ustawa z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – której przepis art. 4 ust. 1 stanowi, że odległość, w której może być lokalizowany i budowany m.in. budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa (od elektrowni wiatrowej) – jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu analizując wniosek o ustalenie warunków zabudowy dla przedmiotowej elektrowni wiatrowej, w kontekście powyższych przepisów, stwierdziło, że w pkt 2 lit. b) wniosku wskazano wysokość elektrowni (w najwyższym punkcie – łopata w pozycji pionowej) maksymalnie do 150 metrów. W konsekwencji, w myśl ww. regulacji, w szczególności art. 4 ust. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, odległość najbliższych zabudowań mieszkalnych od przedmiotowej elektrowni powinna być nie mniejsza niż 1500 metrów. Tymczasem odległość od działki Pana [REDAKTOWANO] do miejsca planowanej lokalizacji przedmiotowej elektrowni jest zdecydowanie mniejsza. Z tego względu uznać należy, że Pan [REDAKTOWANO] posiada legitymację procesową do złożenia wniosku, ponieważ planowana elektrownia wiatrowa może mieć wpływ na jego prawo własności.

W związku z powyższym należało przystąpić do rozpatrzenia wniosku Pana [REDAKTOWANO] o ponowne rozpatrzenie sprawy - oznaczonego jako „odwołanie od postanowienia SKO w Kaliszu z dnia 16 czerwca 2016r., nr SKO 4213/40/16”.

Przepis art. 156 §1 Kpa reguluje przesłanki, które stanowią podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji. Należy więc zbadać, czy decyzja w stosunku do której wniesiono o stwierdzenie nieważności, dotknięta jest którąkolwiek z wad, tj. czy decyzja:

- 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości;
- 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa;
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną;
- 4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;
- 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;
- 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą;
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Jak wynika z przepisu art. 64 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 51 ust. 1 w sprawach o ustalenie warunków zabudowy / lokalizacji inwestycji celu publicznego decyzje wydaje m.in. wójt. Z tego względu stwierdza się, że Wójt Gminy Gołuchów był organem właściwym do wydania decyzji o warunkach. Nie zachodzi więc przesłanka nieważności z przepisu art. 156 §1 pkt 1 Kpa.

Postępowanie nie dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną, a więc nie zachodzi przesłanka nieważności z przepisu art. 156 §1 pkt 3. Decyzja nie została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie – została ona

bowiem wydana na rzecz wnioskodawcy, tj. PWS Energia Sp. z o.o., a zatem tylko inwestor był uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o pozwolenie na budowę oraz do przystąpienia do realizacji przedmiotowej inwestycji (brak przesłanki nieważności z art. 156 §1 pkt 4). Decyzja nie była niewykonalna w dniu jej wydania (art. 156 §1 pkt 5), a ponadto jej wykonanie nie wywołałoby czynu zagrożonego karą (art. 156 §1 pkt 6). Decyzja nie była także obarczona wadą powodującą jej nieważność z mocy prawa (art. 156 §1 pkt 7).

Z uwagi na powyższe należało zbadać, czy nie zachodzi przesłanka z pkt 2). Wynika z niego, że organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. Przesłanka do stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji administracyjnej polegająca na rażącym naruszeniu prawa winna być zatem stwierdzona jednoznacznie, a naruszenie to - mieć charakter oczywisty i mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Oczywistość naruszenia prawa polega na "rzucającej się w oczy" sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia, a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż nie chodzi tu o ewentualne błędy wykładni prawa, ale o niedopuszczalne jego przekroczenie.

W tym miejscu należy ponownie odnieść się do ww. przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, który stanowi o odległościach w jakich mogą być zlokalizowane elektrownie wiatrowe od budynków mieszkalnych. Przepis ten wszedł w życie w dniu 16 lipca 2016r., a więc w dniu wydawania decyzji o warunkach (14 grudnia 2011r.) jeszcze nie obowiązywał.

Jak wynika z art. 59 ust. 1 w związku z art. 61 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl którego zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy - co jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia warunków enumeratywnie wymienionych w przepisie art. 61 ust. 1. Jednakże w myśl art. 61 ust. 3, przepisów ust. 1 i 2 (tzw. „dobrego sąsiedztwa”) nie stosuje się do urządzeń infrastruktury technicznej. W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (np. wyrok z dnia 3 marca 2010r., sygn. akt II OSK 2251/10) prezentowany jest pogląd, że elektrownie wiatrowe stanowią urządzenia infrastruktury technicznej.

W związku z tym decyzja o warunkach podlega ocenie w stosunku do warunków wynikających z przepisu art. 61 ust. 1 pkt 3-5 ww. ustawy. Przedmiotowa inwestycja, jak wynika z akt sprawy, nie narusza przepisów odrębnych – wynika to w szczególności z decyzji Wójta Gminy Gołuchów z dnia 31 grudnia 2010r., znak: RB.7624/04/8/10 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Wynika z niej m.in., że nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu inwestycji na obszary chronione, a także negatywnego wpływu na gatunki chronione. Ponadto analiza akustyczna wykazała, iż eksploatacja przedsięwzięcia (przy zachowaniu lokalizacji i parametrów technicznych) nie będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasów w środowisku na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zarówno w porze dnia jak i w porze nocy. Ponadto decyzja o warunkach nie narusza także przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych – chociażby już tylko z tego względu, że teren, na którym planowana jest przedmiotowa inwestycja

oznaczony jest jako grunt rolny klasy V, które nie podlegają ochronie przez zmianą ich przeznaczenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu podnosi także, że decyzja Wójta Gminy Gołuchów z dnia 14 grudnia 2011r. zawiera i określa również wszystkie parametry wskazane w przepisie art. 54 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W konsekwencji tut. Kolegium stwierdza, iż decyzja powyższa nie narusza przepisów prawa (w szczególności w sposób rażący) oraz ponadto nie została wydana bez podstawy prawnej. Z tego względu nie została spełniona którakolwiek przesłanka z przepisu art. 156 §1 Kpa, dająca podstawę do stwierdzenia nieważności ww. decyzji o warunkach.

Biorąc pod uwagę powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kaliszu, orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stronie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na niniejszą decyzję, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu, w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszej decyzji

(Marcin Przybylski)

(Justyna Sieradzka)

(Izabela Kosior)

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. „PWS Energia” sp. z o.o.,
8. Kancelaria Prawna Anna Binkiewicz (pełnomocnik),
9. Agenda Sp. z o.o.,
10. Wójt Gminy Gołuchów (x2 - w celu podania do publicznej wiadomości, stosownie do przepisu art. 72 ust. 6 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko),
12. BIP SKO i tablica ogłoszeń SKO
13. A/a

Do wiadomości:

13. Starostwo Powiatowe w Pleszewie